

модернізувати власну економіку, започаткувавши модель перехідного періоду для реалізації програми виходу на стадію розвинутої індустріальної економіки, з конкурентоспроможною технологічною продукцією, та зменшення долі сировинної частки в структурі експорту. Технологізація економіки є індикативним показником реального потенціалу країни у міжнародному рейтингу.

Література

1. Нікіфоров А. Є. Інноваційна діяльність: теорія і практика державного управління. — С. 172.
2. Чухно А. А. Твори. Том 2. Інформаційна постіндустріальна економіка: теорія і практика. — С. 133

Савченко І.,
аспірант кафедри міжнародної економіки,
ДВНЗ «Київський національний університет імені Вадима Гетьмана», Україна

СУЧАСНИЙ РОЗВИТОК КОНКУРЕНТНИХ ВІДНОСИН СУБ'ЄКТІВ РИНКУ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Визначено основні напрями розвитку конкурентних відносин суб'єктів господарювання у глобалізованому просторі

Savchenko Ivan,
a graduate student
of department of international
economy, KNEU named
after Vadym Hetman, Ukraine

MODERN DEVELOPMENT OF COMPETITION RELATIONS OF MARKET SUBJECTS IN THE CONDITIONS OF GLOBALIZATION

Certainly basic directions of development of competition relations of subjects of menage in globalizing space

Динамічно трансформуючийся простір функціонування різнорівневих суб'єктів у глобальному середовищі формує модель конкурентних відносин, основними напрямими розвитку якої, за результатами оцінювання, визначено наступні.

По-перше, зміна традиційного вектору економічного зростання суб'єктів господарювання визначає пріоритетність інформаційно-інноваційного потенціалу у реалізації конкурентних переваг. Унаслідок цього традиційні виробничі ресурси (матеріальні, фінансові, трудові, природні) поступаються інтелектуальним ресурсам, які перетворюються у найважливіший фактор зростання конкурентоспроможності бізнес-структур. У процесі формування

і економічного функціонування інтелектуального ресурсу використовуються суспільні інформаційні фонди, а в результаті творчої інтелектуальної праці продукується інноваційний ресурс [1]. Постіндустріальна парадигма розвитку демонструє трансформацію знань та інформації у стратегічний і глобально конкурентоспроможний продукт.

По-друге, відтворювальна взаємозалежність більшості національних економік перетворила їх із більш-менш автономних господарських структур на складові елементи глобального господарського організму. Особливо відчутна така взаємозалежність у високотехнологічних галузях, де широко практикується міжнародне виробниче кооперування. Таким чином, можна стверджувати, що сучасним конкурентним відносинам притаманний принцип інтегративної конкурентної взаємодії, який передбачає перевагу інтегративних форм конкурентної поведінки у діапазоні від координації до конструктивної взаємодії та конкурентного співробітництва [2]. На практиці цей принцип знаходить втілення у відповідних конкурентних стратегіях суб'єктів господарювання, спрямованих на уникнення конфронтації та зіткнення, посилення інтеграційних тенденцій на всіх рівнях глобалізованої світової економіки.

По-третє, глобалізований простір створює передумови для розширення масштабів виробничо-господарської діяльності бізнес-структур. Таким чином, окремі з них, що раніше орієнтувалися лише на локальні та регіональні ринки, розширили свої виробничі можливості, вийшли на глобальні ринки, перетворились на транснаціональні корпорації (ТНК). Якісні зрушення у структурі та динаміці світової економіки на сучасному етапі виявляються у зростанні відкритості національних економік, обсягів світової торгівлі й інвестицій, появи загальносвітових стандартів виробництва, споживання, торгівлі, фінансів тощо.

По-четверте, загострення міжнародної конкуренції в умовах глобалізації призводить до підриву національних монополій і формування олігопольних структур міжнародного рівня. Світові олігополії є більш мобільними та відрізняються від національних характером взаємодії та домовленостей між членами олігополії. Корпоративні структури отримують додаткові конкурентні переваги за рахунок доступу до дешевих ресурсів та можливості оперативно реагувати на зміні в попиті на різних національних ринках завдяки наявності глобальних збутових мереж. У цих умовах спостерігається тенденція до посилення нецінових форм конкуренції, а відтак, визначальними критеріями є прихиль-

ність споживачів, застосування стратегій брендінгу, конкуренція якості.

Таким чином, сучасний розвиток конкурентних відносин суб'єктів глобального ринку перебуває в прямій залежності від дій, спрямованих на асиміляцію позитивних і компенсацію негативних ефектів глобалізації.

Література

1. Стратегії економічного розвитку в умовах глобалізації: [Монографія] / за ред. д-ра екон. наук, проф. Д. Г. Лук'яненка. — К.: КНЕУ, 2001. — 538 с.

2. Кузьминов С. В. Егоїстичний та інтегративний підходи до визначення мети і критеріїв ефективності конкуренції / С. В. Кузьминов // Академічний огляд. — 2009. — № 2. — С. 24—28.

Семенчук А. О.,

канд. екон. наук,
старший викладач кафедри
економіки підприємств,
ДВНЗ «Київський національний
економічний університет імені
Вадима Гетьмана»

Semenchuk A. O.,

lecture of economic
of the enterprises
sub department
of SHEE «Kyiv National
Economic University»

РОЗВИТОК КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ НА ЗАСАДАХ РЕСУРСНОЇ ТЕОРІЇ (RBV)

THE DEVELOPMENT OF COMPETITIVE ADVANTAGES BASED ON RESOURCE THEORY (RBV)

Конкурентні переваги по-різному визначаються вченими-економістами. Але ключовим аспектом у набутті конкурентної переваги є ресурс.

The competitive advantages are described differently by economic scientists. But the key aspect to creative competitive advantage is resource.

Тенденції світового розвитку змушують українські підприємства створювати та захищати джерела створеної ними цінності для споживачів. Таке підприємство намагається блокувати чи уповільнити поширення таких ресурсів у своїй зоні господарювання, захищаючи власну функціональну нішу. А це можливо за умови вчасного та правильного визначення і формування ресурсів підприємства, а також базуючись на таких ресурсах створення ефективної системи управління конкурентними перевагами. Зростання наукового інтересу до імплементації ресурсного підходу в політичних, економічних, соціальних дослідженнях і теоріях